

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 92

Číslo: 12

18. března 2012

Cena: 8 Kč

O „NEPOLITICKÉ POLITICE“ T.G.M. V PARLAMENTU ČR

Rok se s rokem sešel, opět je tu března a s ním i slavnostní, již desáté setkání na půdě Parlamentu ČR, inspirované výjimečnou osobností Tomáše Garrigua Masaryka. Letošní setkání, které se konalo ve středu 7. března, připomnělo 162. výročí jeho narození. Organizovala ho Kulturní rada naší církve pod záštitou poslance Mgr. Františka Bublana a za podpory Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a Ministerstva kultury České republiky. Tomáš Garrigue Masaryk a Václav Havel. První osobnost filosoficky zaměřená stála na počátku Československé republiky, druhá, umělecky orientovaná, je spojena s novodobým státem České republiky. Obě postavy vstoupily aktivně do politických a společenských dějin a formovaly je, obě vystupovaly proti politickému režimu svazujícímu lidskou svobodu. Politika T. G. Masaryka měla svůj základ v hlubokém ideovém zakotvení v tradici a historických souvislostech a ve specifickém přístupu ke křesťanství, jehož jádrem byl Ježíš a jeho „pravidlo lásky k Bohu a bližnímu“ – ústy Emila Ludwiga, „teistický humanismus“. Tato slova zazněla v úvodním projevu bratra patriarchy ThDr. Tomáše Butty, který upozornil, že Masarykovy myšlenky jsou zdrojem inspirace pro aktuální diskuse o demokracii, religiozitě, poslání tradičních církví ve společnosti i jejich humanitních a sociálních aktivitách. A jak po něm zdůraznil poslanec Bublana, T. G. M. je také osobností, ke které se obracíme „o pomoc v dnešní složitě, přelomové době, v období hodnotové, mravní a hospodářské krize“. V duchu známého „víra bez skutků je mrtvá“ se nesl pozdrav br. biskupa ThDr. Davida Tonzara (nepřítomný

pro nemoc), který přednesl diecézní tajemník br. Velíšek.

Tématu „T. G. M. a tradice tzv. nepolitické politiky“ věnoval svou pozornost prof. prom. fil. Miloš Havelka, CSc. Roku 1893 vystoupil Masaryk z mladočeské strany – provokoval ho liberalismus, kterému vytýkal nepřinipialnost, polovičatost nesoucí s sebou neschopnost reflektovat dlouhodobou perspektivu programových hodnot a norem stranického života, i neochotu reagovat na situaci krize moderního člověka projevující se například bezbožností, alkoholismem, prostitucí a partikularizujícím nacionalismem ... Po rozchodu s mladočechy uvažoval Masaryk o založení vlastní strany – její program formuloval kromě statí vycházejících v časopisu Čas v knize Česká otázka a dalších třech politických studiích, kde se snažil nalézt a konkretizovat jednotící cíle a obsahy české politiky, které by překročily „stranické pětky“ a v programech jednotlivých stran ukázaly možnost konsensu v dlouhodobých národních zájmech. Tato charakteristika již zárovy naznačuje, co konkrétně pro Masaryka znamenal pojem nepolitické politiky, který se objevil v názvu příspěvku přednášejícího: prostředek sjednocování zájmů, kultivace politické veřejnosti, důraz na rozvoj vzdělanosti, kultury a podporu talentů, mezinárodní rozhled, sociální vnímavost. Masaryk se také opřel o tradici navazující na ideu „drobné práce pro národ Karla Havlíčka Borovského“, s tím, že ji silně moralizoval. „Pracovat znamená vzdorovat zlu.“ Téma přednášky prof. PhDr. Hogenové, CSc. se neslo v duchu pravdy, té pravdy, o kterou šlo Husovi, Komen-

Dokončení na str. 3

KRISTUS MÁ JEN NAŠE RUCI

Ženy z Malajsie vybraly pro Světový den modliteb 2012 text z Lukášova evangelia (18,1-8) o neobytné vdově. Vdovy hrály v tomto evangeliu, spolu s dalšími „sociálně slabými“, důležitou roli. Ony nedělily po manželovi. Měl o ně pečovat prvorozený syn. Pokud neměly děti, platil pro ně levirátní zákon. Stávaly se prvními oběťmi hospodářské a sociální nespravedlnosti, právních přehmatů, cílem podvodů a pokusů vykořistit. Dodnes je to podobné. Nejdříve bývají okrádání ti nejslabší. Kolik trestných činností je páčáno na seniorech jen proto, že se nemohou bránit. Proto

přikazuje Bůh, abychom se takovýchto lidí zastávali (Dt 24,19-21; Jr 22,3).

Druhou postavou našeho příběhu je soudce. Ti, co měli v Izraeli soudcovskou povinnost, měli rozeznávat mezi dobrým a zlým (1 Kr 3,9). Stáli v Boží službě (2 Par 19,6-9). Měli pamatovat na to, že před Bohem neobstojí bezpráví, stranění osobám a úplatkářství. Měli se bát Boha. V Ježíšově době bylo soudnictví v krizi a to takové, že se o soudcích mluvilo jako o lupičích. Kdo neměl dost peněz, neměl šanci vyhrát svůj (byť sebespravedlivější) proces. Je tragické, když soudce řekne: „Dopomohu ji k právu, protože jinak mě umoří.“ To přece měla být jeho povinnost dopomáhat lidem k právu.

Je tu kontrast mezi soudcem a vdovou. Mezi slabostí a zranitelností na jedné straně a mocí a bezprávím na straně druhé. Soudce se nebojí Boha a z lidí si nic nedělá. Žena naopak ví, že Boží právo je na její straně, a proto proti bezpráví klade odpor. Nenechává se odbýt. Opakovaně přichází a soudci „nedává pokoj“. Překračuje své společenské meze a chová se agresivně. Za obavou soudce, že ho umoří, se může skrývat strach i z fyzického napadení. A tak soudce vůči neobytné vdově rezignuje. Rozhodne se, že jí zjedná právo.

Pán Ježíš pak příběh vysvětluje: „Všimni si, co praví ten nespravedlivý soudce. Což teprve Bůh!“ Bůh není přirovnáván k nespravedlivému a bezbožnému soudci. Bůh nevyslychá naše modlitby proto, abychom ho neotravovali a dali mu pokoj. Jde tu o naprostý protiklad. Jestliže soudce začne pracovat až ze strachu a jinak je mu ta žena

ukradená, pak Bůh nám zjedná právo z lásky. Jako otec svým dětem. Ale teď přichází kámen úrazu. „I když jim s pomocí prodlévá.“ To je těžké přijmout. Rád bych, aby Bůh odpovídal na mé modlitby hned. Místo toho se často ptáme: „Proč?“ Ať už na osobní rovině, i té světové, když vidíme mnohou nespravedlnost. Proč Bůh nezasáhne a nezjedná právo?

Ženy z Malajsie nám připomínají, že světově tvoří ženy většinu chudých, nezaměstnaných, ekonomicky a sociálně znevýhodněných. Sexuální zneužití a znásilnění jsou běžnými metodami terorizování civilní populace v mnoha oblastech světa. V některých asijských zemích jsou ženy dosud ponižovány. Po generace se na ně pohlíželo jako na méněcenné bytosti. Dává se přednost dětem mužského pohlaví. V některých společnostech plody ženského pohlaví podstupují násilný potrat anebo se zabíjejí při porodu. Kdo sledujete Televizní noviny, možná jste si všimli zprávy z Francie. Na některých klinikách se prováděly potraty na přání matky, když dítě bylo jiného pohlaví, než si rodiče přáli.

Ženy z Malajsie nám připomínají, že jsme to my, kdo se má zastávat slabých na všech rovinách. Když bylo za války rozbombardováno město Zel an der Mosel, přišla tam socha Krista o obě ruce. Kdosi pak napsal na podstavec: „Kristus nemá jiné ruce než tvoje.“ Na druhou stranu jsme vyzýváni k modlitbám. Podobnoství nás mocně ujišťuje, že Bůh slyší vytrvalé lidské volání o pomoc a bude jednat. (Ž 91,15-16) Je jen na něm, jak to udělá a koho si použije. My se

Dokončení na str. 3

ZE 129. ZASEDÁNÍ ÚSTŘEDNÍ RADY

Zasedání ústřední rady zahájila její místopředsedkyně dr. Ivana Macháčková pobožností na text L 15,11nn (píseň 235). Bratr patriarchy dr. Tomáš Butta pak v modlitbě poděkoval za život a dílo br. faráře Milana Krchňáka, který zemřel 20. února. Vlastní jednání pak pokračovalo ideovým referátem, který vedl br. patriarchy. Ústřední rada mj. schválila ideovou náplň oslav 600. výročí mučednické smrti Mistra Jana Husa. Na návrh naukového odboru schválila motto oslav: „Proto prosím, abyste se milovali, dobrých násilím tlačiti nedali a pravdy každému přáli.“ Schválila také heslo: „Soudržnost, spravedlnost a pravda“ a vyhlášení soutěže na logo jubilejního roku. Ústřední rada také schválila návrh vyhlásit v červenci tříleté období přípravy k Husovu výročí, ve kterém by měla být projednávána připravená témata na vikariátních konferencích duchovních a čtenáři Českého zápasu by měli být průběžně seznamováni s dílem Jana Husa.

V organizačně-právním referátu, který vedla ses. dr. Ivana Macháčková, ústřední rada mj. schválila dodatek k dohodě o duchovní péči ve zdravotnictví a uložila diecízím a náboženským obcím, aby do 31. března dodaly seznam movitého a nemovitého majetku včetně dokladů o vlastnictví, který byl církvi odňat.

Ve finančním referátu, který vedla ses. ing. Miroslava Niemece Studenovská, ústřední rada vzala na vědomí přehled hospodaření za leden a únor. Mj. také schválila rámcový rozpočet na vydání sborníku z teologické konference k liturgické službě. Sborník bude dodán náboženským obcím jako povinný tisk a účastníci konference ho dostanou zdarma.

V ekumenicko-zahraničním referátu, který vedl br. patriarchy, ústřední rada schválila účast na semináři v Josefalu ve dnech 7.-16. května ses. Marii Heřmanové. Rovněž schválila účast dr. Kateřiny Děkanovské v pracovní skupině CEC pro přípravu bohoslu-

žebního programu Valného shromáždění CEC. Ústřední rada také nominovala účastníky dovolených v Německu (Bad Gorisch - Němcovi a Pospíšilovi, náhradníci Zimmermannová a Libalová, Lubmin - Moravcovi a Smolkovi, náhradníci Přichystalovi a Štěpánkovi, Johnsbach - Kocourkovi a Mlýnkovi, náhradníci Klimešovi). V tiskovém a kulturním referátu, který vedl br. biskup Štěpán Klásek, ústřední rada mj. schválila jako pořadatele Kalendáře Blahoslav 2013 br. faráře Mgr. Ervína Kukuczku. Schválila také vydání populární publikace pro děti o Mistru Janu Husovi a pověřila zpracováním textů šéfredaktorku časopisu Cesta ses. Mgr. Janu Krajčířkovou ve spolupráci s komisí pro přípravu husovského výročí.

V personálním referátu ústřední rada mj. schválila udělení jáhenského svěcení ses. Mgr. Marii Heřmanové z plzeňské diecéze po složení zkoušky před církevní zkušební komisí. (red)

Půst, hradby a proražená brána

Prorok Joel hovoří o půstu v souvislosti s dnem Hospodinovým. Tento eschatologický rozměr má také kupodivu i Petrovo kázání o Letnicích. Kromě soslání Ducha svatého apoštol Petr hovoří také o dni Hospodinově. „...toto je to, co je řečeno skrze proroka Jóela: „I stane se v posledních dnech, praví Bůh, že vyleji ze svého Ducha na každé tělo; vaši synové a vaše dcery budou prorokovat, vaši mladíci budou mít vidění a vaši starci budou mívát sny. I na své služebníky vyleji ze svého Ducha. A dám divy nahoře na nebi a znamení dole na zemi, krev a oheň a sloupy dýmu. Slunce se obrátí v temnotu a měsíc v krev, než přijde Pánův den, veliký a skvělý. I stane se, že každý, kdo bude vzývat Pánovo jméno, bude zachráněn.“ Tehdy se apoštol Petra ptali shromáždění, co mají dělat, řekl jim – na prvním místě: „Čiňte pokání!“ V tomto postním čase, nesmírně aktuální slovo i pro nás!

Vzpomínám si, jak jsem viděl v roce 1993 hradby chrámu v Jeruzalémě. Už to nebyly původní hradby, byť stojí na území původního Šalomounova chrámu. Místo, na kterém chrám stál, je obsazeno Omarovou mešitou. A před ní je v hradbách Zlatá brána, dnes zazděná. Jí má projít Mesiáš, na kterého Židé staletí čekají.

Před chvílí jsem v modlitbě dostal pokyn, ať si přečtu Žalm 24. „Hospodinova je země a vše, co na ní je... celý svět a všichni jeho obyvatelé“. Každý z nás. „Kdo vstoupí na Hospodinovu horu? Kdo stane na jeho svatém místě? Ten, kdo má nevinné ruce a čisté srdce, kdo nepozvedá svou duši ke klamu... Ten vezme od Hospodina požehnání, přijme spravedlnost od Boha, své spásy. Takové je pokolení těch, kdo hledají Boha... Brány, pozdvihněte své hlavy. Věčné vchody zvedněte se! Vcházejí Král slávy! Kdo to je, ten Král slávy? Hospodin silný a udatný...“ V telefonátu s jedním bratrem jsme hovořili o tom, že stát Izrael chce preventivně zaútočit na Írán, který usiluje o jadernou výzbroj. Tím by se otrásl celý svět... Ne, nejsem zastáncem konspirativních spiknutí a výkladů Písma na každou situaci. Ale doba je vážná. Všechno na nás může spadnout jako past. Jako zloděj v noci...

Je dobře, že hledáme Boha. Je to dobré, že víme, že Hospodin je udatný válečník. A kdo je ten Král slávy, který prorazí Zlatou bránu a jí vejde, jak o tom mluví prorok Micheáš? „Ten, kdo prorazí cestu, vytáhne před nimi. Prorazí, projdou bránou a vejdou skrze ni. Jejich král půjde před nimi.“ (Mich 2,13 – ČSP 2009) Jehošua ha Mašijah, Ježíš Kristus.

Když znovu přijde, prorazí cestu. Může to být doslovně nebo symbolicky. Kristus v nás a skrze nás prorazí hradbu do chrámu k Otci. Uzdravuje naši duši, dává nám nevinné ruce a očisťuje srdce, léčí naši duši, aby nebyla zajatcem různých klamů...

Ještě že nevíme, co bude zítra, co bude za půl roku, jak se bude vyvíjet náš život. Důležité je, jestli chceme být s Králem slávy v Božím chrámu. Jestli chceme, aby on v nás prorazil jakékoliv hradby a vstoupil s námi do společenství s Hospodinem, s Otcem v Duchu svatém.

Jsme v pokolení těch, co skutečně hledají Boha? Ano? Kdo žije životem pokání??? Nebo si žijeme pouze svůj privátní, soukromý život, byť s duchovním zaměřením??? Chceme být s Králem slávy? Jestliže ano, potom se nemusíme bát, v tomto neklidném čase, toho, co bude s námi, jednotlivci, s církví, i s celým světem.

Petr Mečkovský

Z kazatelského plánu

ČTVRTÁ NEDĚLE POSTNÍ - LAETARE

Radujte se s dcerou jeruzalémskou a jásajte nad ní všichni, kdo ji milujete! Veselte se s ní, veselte, všichni, kdo jste nad ní truchlívali. Budete sát do sytosti potěšení z jejích prsů.

IZAIAŠ 66,10-11

První čtení: Numeri 21,4-9

Tužby:

2. Za všechny, kdo mají smutek a trápení, aby potěšení a povzbuzení byli, modleme se k Hospodinu.

3. Za naše představené, aby svěřené dílo odpovědně a dobře spravovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Milosrdný Otče, tvůj Syn se ponížil, aby vyzdvihl padlý svět z bídy a zachránil nás před beznadějí. Prosíme tě, dej, aby se v našem jednání zrcadlila tvá láska! Osvit' nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Efezským 2,1-10

Evangelium: Jan 3,14-21

Verše k obětování: Žalm 125,1-2

Verše k požehnání: Žalm 122,3-4

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, děkujeme ti za dar života a prosíme tě, naplň naše srdce světlem své milosti, ať opravdově milujeme a důstojně chválíme svaté jméno tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 20, 53, 54

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ UZDRAVOVÁNÍ

47

Uzdravení setníkovy sluhy

Mt 8,5-13; L 7,1-10

Pokračování z minulého čísla
U setníka v Kafarnaum bylo něco velmi specifického, a to byl postoj k jeho sluhovi. Tento sluha byl otrok. Ale setník se rmoutil nad tím, že je jeho sluha nemocný, a byl rozhodnut udělat všechno, co bylo v jeho moci, aby ho zachránil.

To byl pravý opak tehdy běžného postoje pána ke sluhovi. V římském impériu otroci neznamovali nic. Otroka neměl pro nikoho žádnou důležitost; jestli žil nebo jestli trpěl nebo jestli umíral – nikomu na tom nezáleželo. Aristoteles – když mluvil o přátelství, které je v životě možné – napsal: „Nemůže existovat přátelství ani spravedlnost vůči neživým věcem; vskutku, ani ke koni nebo volu, dokonce ani k otroku, protože je to otrok. Pán a otrok nemají nic společného, otrok je živé nářadí, právě tak jako nářadí je neživý otrok.“

Otrok nebyl o nic lepší než věc. Neměl žádná zákonná práva na nic. Jeho pán měl plnou svobodu jednat s ním dobře nebo špatně, jak se mu zlíbilo. Gaius, římský odborník na práva, o tom píše ve svých „Institucích“: „Můžeme se zmínit o tom, že je obecně přijatelné, že pán má moc nad životem a smrtí otroka.“ Římský spisovatel Varro, který píše o zemědělství, má jednu krutou stať o zemědělských nástrojích – rozdělují je do tří skupin: mluvící, nemluvící a němé. Mezi mluvící patří otroci, nemluvící je dobytek a němá jsou vozidla. Jediný rozdíl mezi otrokem, zvířetem a povozem byl ten, že otrok uměl mluvit.

Cato, jiný římský spisovatel, který se zabýval zemědělstvím, má stať

ukazující, jak neobvyklý byl postoj setníka v evangeliu. Cato dává radu muži, který přebíral farmu: „Prohlédni dobytek a prodávej: Prodej olej, pokud je cena uspokojivá a prodej přebytek vína a obilí. Prodej opotřebované voly, vadný dobytek, vadné ovce, vlnu, kůže, starý vůz, staré nářadí, starého otroka, neduživého otroka a všechno ostatní, co je nadbytečné.“ Catonova rada bez obalu vybízí vyhodit otroka, který je nemocný. Petr Chrysologus shrnuje tu záležitost takto: „Cokoli pán učiní otroku – nezaslouženě, v hněvu, úmyslně, neúmyslně, v zapomnělosti, po pečlivém promyšlení, schválně nebo ne schválně – to je rozsudek, to je právo, to je zákon.“

Je zcela jasné, že setník v evangeliu byl člověk mimořádný, protože svého otroka měl rád. Možná to byla právě jeho naprosto neobvyklá a neočekávaná láska a dobrota, která tak zapůsobila na Ježíše, když k němu setník přišel. Láska vždycky překrývá množství hříchů. Člověk, který se stará o své bližní, je vždycky blízko Ježíši Kristu.

VÍRA JAKO CESTOVNÍ PAS

Tento setník byl zcela mimořádný nejen ve svém postoji vůči svému sluhovi, on byl také mužem velice mimořádné víry. Prál si, aby Ježíš svou mocí uzdravil jeho sluhu, ale byl tu jeden problém. On byl pohan a Ježíš byl Žid, a podle židovského zákona (viz Mišna) nesměl Žid vstoupit do domu pohana, protože všechna pohanská obydlí byla nečistá. Zdá se, že pro Ježíše tento zákon nic neznamenal, on neodmítl vstoupit do setníkovy domu. Ježíš

prostě zkušel setníkovu víru. A ta byla velká. Jako voják setník dobře věděl, co to znamená dát příkaz a očekávat jeho okamžité provedení ihned a bez otázek. A tak setník řekl Ježíšovi: „Není třeba, abys vstupoval do mého domu; nejsem toho hoden: stačí, když řekneš slovo příkazu a ten příkaz bude proveden.“

Tak promluvil hlas víry. Ježíš se podívil setníkovi veliké víře a řekl, že víra je jediným pasem, se kterým lze vstoupit do nebeského království. Učinil tak obrazem. Byl to slavný a živý židovský obraz budoucího stolování. Židé věřili, že bude uspořádána veliká hostina, až přijde Mesiáš. Tehdy všichni Židé zasednou k velké slavnosti. Hodovníkům se bude podávat behemot – největší z pozemských zvířat, a leviatan – největší z obyvatel moří (viz 4. Ezdráš 6,52 a 2. Bාරuk 29,4). Židé se celým srdcem těšili na tento mesiášský banquet. A nikdy je – ani na okamžik nenapadlo – že by tam měl sedět nějaký pohan. Do té doby budou všichni pohané zničeni (Iz 60,12).

A přece tu Ježíš říká, že mnozí přijdou od východu i západu a zasednou za stůl na té hostině. A co horšího – Ježíš říká, že mnohým ze synů království (tj. Židům) nebude umožněno vstoupit. Syn je dědic. Syn království je člověk, který má zdědit království. Ale Židé mají o to dědictví přijít. V židovském myšlení je „dědictvím hříšníků temnota“ (Žalmy Šalomounovy 15,11).

Zkrácený překlad:

Jiřina Kubíková

Pokračování příště

Nad Písmem

DOBŘÁ ZPRÁVA PRO KAŽDÉHO! JAN 3,14-21

Mám tě rád! Toto jsou slova, která každý z nás potřebuje alespoň čas od času slyšet od jiného člověka. Jsme bytostí sociální, nikdo z nás není ostrovem sám pro sebe, jak říkal Ernest Hemingway. A jako jsou ostrovy mezi sebou spojeny vodou, jsou mezi sebou lidé spojeni dobrým slovem od svého bližního. Člověk je také bytost duchovní, ať už si to někdo přizná nebo nepřizná. O co víc tedy potřebuje slyšet slova od svého Stvořitele: „Neboť tě tak miluji ... (každý si dosad' své jméno) ... , že jsem dal svého Syna, abys – budeš-li v něho věřit, nezahyneš, ale měl život věčný.“ Jeden biblický verš, ale kolik důležitých informací v sobě obsahuje a kolik lásky k nám vysílá. Pán vlastně říká: „Človče, přišel jsem ti naproti, přijmi mne a budeme spolu na věky.“ Můžeme ve svých každodenních starostech (a že jich všichni máme!) zaslouchnout lepší povzbuzující zprávu než je tato?

Domnívám se, že nikoliv. Každý z nás by si měl tento verš vřít do paměti i srdce a několikrát denně si

ho ordinovat, a to nejen jako doplňkovou léčbu, nýbrž jako základní lék, který nejenže mírní všelijaké bolestivé příznaky, ale od základu léčí naši bytostnou podstatu. Jak všichni dobře víme, lidské pokolení zhřešilo a je daleko od Boží slávy. Hřích, to je největší nemoc, jaká kdy na zemi byla a je. Tím, že jsme se vzdálili od Boha, jsme se rázem stali pacienty na jednotce intenzivní péče – i při velké každodenní námaze pouze přežíváme – viděno globálně.

Ale do této situace přichází Ježíš, největší lékař všech dob, a nejen že nás odpojuje od přístrojů, on nám nabízí život úplně jiné kvality. Nabízí nám smíření s Bohem, znovuzískání naší původní stvořené podstaty – tedy věčnost TADY a TEĎ. Vzkříšený Kristus snesl nebeskou obec na Zem jako duchovní komunitu shodně smýšlejících křesťanů. Dělicí čára už tedy nevede mezi tímto životem a životem posmrtným, nýbrž mezi životem předtím, než jsme se stali křesťany, a věčným životem poté. Jako křesťané jsme tedy už i tady na

zemi obyvateli království nebeského a to je dobrá zpráva pro každého člověka.

Aleš Toman

**Drahý nebeský Otče,
děkujeme ti z celého srdce,
že nemusíme pouze přežívat.
Ty jsi nás plně zaopatřil
ve svém Synu Ježíši.
Pro žádného člověka
pod Sluncem
nemůže být lepší zpráva,
než je tato.
S vděčností přijímáme
Ježíšovu obět' na kříži
a prosíme tě za všechny lidi
na celém světě,
kteří ještě tuto zprávu
neobdrželi
nebo nepochopili,
aby se i oni obrátili k tobě a
stali se spolu s námi
občany nebeského království.
Amen.**

O „NEPOLITICKÉ POLITICE“ T.G.M. ...

Dokončení ze str. 1
skému či Dobrovskému, Patočkovi i Václavu Havlovi. Masaryk jí byl přimobytně prosycen. Být opravdový u něj znamenalo žít z vlastního pramene, který si člověk vydobude myšlením, v němž se bude střetávat sám se sebou, druhými, studiem a hledáním, často plným bolestí a proher. Patočka Masaryka charakterizoval jako filosofa nekontemplativního, nespekulativního, jehož myšlení není po-vznesením se nad svět, ale orientace v něm. Na případnou výtku, že byl filosofem bez filosofie, můžeme odpovědět: „Masaryk svou filosofii žil, tak jako Sokrates, proto celý Masarykův život je etickým apelem, ať to byl jeho život v době I. sv. války, pobyt v Petrohradě v době revoluce, postoj k legiím na Sibiři, ať to byly jeho zážitky z emigrace, kdy mu bylo mnohokrát usilováno o život, vždy se ukazoval, jevil, fenomenalizoval tak, jakým byl uvnitř...“

Masarykova touha po opravdovosti zahrnovala i kritiku známých autorit a osobností včetně Jungmanna, Riegera, Vrchlického apod. Co by filosof kritizoval dnes? Nepochybně duchovní bídu, vládu majetku a jeho povýšení na nejvyšší princip. A to nikoliv pouze v měřítku jednotlivců, ale celých států a národně politických strategií. Dále pak to, že vychováváme studenty ke znalosti tržních zákonů a marketingu, ale zcela pomijíme jejich výchovu mravní. Média, která přináší informace z pozice těch, kteří mají peníze. Moderní titány, schopné všeho, kteří se ve své ubohosti a slabosti potřebují přesvědčovat, jak jsou silní. Podle Masaryka je silný člověk, který vládne svým citům, věří ve své poslání na tomto světě a „věří ve svou pravdu víc než v autoritu celého světa.“
Do programu, který moderoval předseda Kulturní rady ThDr. Jiří Vaniček, vstoupilo kytarové duo Konzervatoře

a VOŠ Jaroslava Ježka a se svým jako vždy výjimečným provedením také duo Alfreda Strejčka a Štěpána Raka, kteří si připravili komponovaný pořad „T. G. M. - o naplnění víry a humanity“. Svou výstižnou, heslovitou a naprosto přesvědčivou kompozicí shrnuli vše, co zde bylo řečeno: zejména, že hospodářská krize dneška je jen následkem bída mravní a pravé náboženství proniká celým životem, stále a všude – tak jako u Ježíše.
Program uzavřely dva krátké diskusní příspěvky. Alfred Strejček zmínil Komenského myšlenku o tom, že mluvit se má, když je třeba, a k věci. My bychom mohli povědět nepochybně ještě mnoho slov o našem posledním setkání neseném vzpomínkou na Masaryka. Náš prostor je však omezený a tak všechny další myšlenky, které zde zazněly, najdete, milí čtenáři, tak jako vždy, ve sborníku vycházejícím při této příležitosti.

Klára Břeňová

BLAZE TĚM, KDO MAJÍ ČISTÉ SRDCE...

Dovolují si vzpomenout na sestru Emilii Bártkovou, členku náboženské obce v Ostravě – Svinově, se kterou jsme se rozloučili v úterý 6. března v Husově sboru. Když jsem nastupoval jako mladý, čerstvě vystudovaný člověk do služeb církve v Ostravě – Svinově, byla mi podána základní informace o situaci zdejší obce a bylo také řečeno něco ve smyslu: Máš to dobré, tam je sestra Bártková. V té chvíli jsem nechápal, co by mohla jedna starší žena znamenat pro náboženskou obec jako celek. Později jsem si tuto větu mnohokrát připomněl. Sestra Bártková byla dlouholetou členkou naší náboženské obce, sborovnickou nebo, jak se oficiálně říká, správkyní budov. Její činnost v radě starších nelze ovšem nazvat jinak než službou. Vypadala vlastně zcela obyčejně, nebyla nikterak „vyblékaná“, nestyděla se za své prošeďavé vlasy. Ve své práci však byla důsledná, obětavá, pilná. Pracovala poměrně tvrdě celý život a díky tomu si do pozdních let udržela velmi dobrou kondici a svěžest. Bez nějakých velikých slov si v tichosti vykonávala „svou práci“. Tak ji kolemjdoucí mohli zahlédnout, jak odmetá smetí na schodech i nádrovčíku před kostelem, jak na kolenou trhá plevel vzrostlý mezi dlažbou na chodníku, jak hrabe listy. Bez nějakých předchozích domluv či oznamování přišla, do kyblíku si napustila vodu a umyla podlahu v celém kostele. Sama ve věku před osmdesátkou! Mnohokrát jsem až později zjistil, že v kostele byla. Když se mi párkrát přeče jen podarilo ji „přistihnout při činu“ a

nabízel jsem jí pomoc, odvětila: „Nezdržujte se, běžte si dělat to svoje.“ Z těchto našich náhodných setkání se často zrodil rozhovor, který potěšil na duši. Když bylo potřeba, přišla i několikrát za týden, aby náš stánek Boží byl úhledný zevnitř i zvenku. Mezi její „povinnosti“ patřilo otevírání a zavírání kostela, rozsvícení světel, svíčky, zapnutí topení, dávala na tabuli čísla písní, kytku na stůl Páně, při svátosti večere Páně držela misku s hostiemi, spouštěla i naše zvony, pokaždé, když byl pohřeb, vše připravila, po pohřbu uklidila, zhasla, zamkla, v tichosti odjela domů... Pro faráře i pro obecnost církve byla požehnáním. Při této vzpomínce se mi vybavuje evangelní příběh o Martě a Marii, kde jedna se snažila vzácného hosta Ježíše dobře pohostit, druhá mu „jen“ naslouchá. Naše milá sestra Bártková stihala obojí. Nechýběla totiž na jediné bohoslužbě, účastnila se biblických hodin, při tom si nikdy nedovolila kritizovat faráře, jak to občas bývá v církvi zvykem, naopak, vždy jsem cítil její důvěru, podporu a snahu pomoci. Dokázala za málo pochválit, a když jsme ji chtěli chválit my, tak nás vzrušeně přerušovala v řeči, že to nic není, že to nestojí za řeč atd. Pamatuji si, jak jsem jí jednou u ní doma přál k narozeninám a když jsem odcházel, vnutila mi balíček, ve kterém byly klobásy, paštiky, salámy, sýry, s tím, že ona to stejně nesní a já si alespoň nemusím lámat hlavu s nákupem... Když jí Bůh dopřál více jak osmdesát let, sdělila nám, že ze zdravotních dů-

vodů již nemůže ve své činnosti pokračovat. Po bohoslužbě jsme jí poděkovali za vše, co pro Husův sbor udělala, a opět se to obešlo bez nějakých velkých slov a gest. Tehdy jsme také pochopili, že bude hodně těžké ji nahradit. Nemáme tolik ochotných a obětavých lidí... a zvykli jsme si na její práci. Naštěstí se toho ujali další členové rady starších, kteří si tuto službu rozdělili mezi sebe. Sestra Bártková se i nadále zúčastňovala bohoslužeb, v posledních letech i díky předsedovi rady starších Miroslavu Královi, který ji vozil do kostela svým autem a po bohoslužbě zase odvezl domů. Za to mu patří poděkování. V posledním roce již sestra Bártková do sboru pro zdravotní potíže chodit nemohla. Stáří vydalo své trpké plody, nohy již „nechtěly poslouchat“ a po celý život víceméně zdravá žena poznala operace, pobyt v nemocnici, rehabilitace v léčebně. Přesto se zajímala o církev ve Svinově, ptala se po známých, zajímalo ji, co je nového. Když přestala být sborovnicí, teprve tehdy jsme poznali, jak velké dílo konala a jak obtížné bude ji nahradit. Když teď od nás odešla provždy, cítíme hluboký zármutek a žal nad odchodem člověka čistého srdce. Zároveň se modlíme s nadějí, že právě pro to srdce a dobrou, mírnou povahu a velikou pracovitost na vinici Páně, ji Pán přijme do počtu svých věrných. Nevzpomínáme tady učeného profesora, teologa či kněze. Přesto si myslím, že i o takové formě služby by mělo být psáno. Tuto malou vzpomínku bych rád věnoval s poděkováním všem těm „malým“, nenápadným, tichým, kteří bez velkých slov a všeobecné známosti dobře slouží Bohu a jeho církvi - a to zcela nezištně. Jejich celý život se tak stává modlitbou, Bůh je vidí a jednou i oni uvidí Boha. Děkuje za setkání s dobrým člověkem, sestrou Emilií Bártkovou, měli jsme ji rádi a bude nám chybět. Vděčně vzpomínáme s láskou a úctou. Modlíme se, Pane živých i mrtvých, aby zakusila plně štěstí života s tebou.

Tomáš Chytíl, farář

Jednota bratrská si v březnu připomíná 555 let od založení v Kunvaldu

Co je to moderní náboženství?

V Goethe institutu v Praze se 1. března konala přednáška mnichovského sociologa a religionisty profesora Friedricha Wilhelma Grafa s tímto názvem. Hovořil o tom, že už více než 200 let se mluví o konci náboženství, ale přesto vývoj ukazuje něco jiného. V poslední době, když se stává čím dál aktuálnější otázka migrantů, teroristických útoků apod., tak začínají západní vzdělanci brát sociální úlohu náboženství vážně.
O náboženství uvažujeme dosti konzervativním způsobem a velké společenské změny náboženský diskurs moc nemění. Dnes však dochází k určitému prolínání kultur a lidé si přisvojují i jiné náboženské symboly než jen křesťanské. Homogenní náboženské prostředí (katolické, protestantské, židovské apod.) už dnes moc neexistuje. Čisté náboženské pojmy existují pro teoretiky a pro některé hluboké náboženské duše – prohlásil E. Troelsch již před stolety. A i když se např. katolická církev snaží o centralizaci a kontrolu, náboženské symboly jsou volně přístupné, přičemž konkurenti nabízejí různé náboženské hodnoty a konzumenti se rozhodují.
Ale proč vlastně dnes lidé ztrácejí zájem o církev? V nynější době taktéž ztrácejí přitažlivost velké politické strany – zdá se to není nějak podobné? Lidé se nechtějí vázat tolik jako dřív. Chtějí věřit – ale nikoli patřit někam. Lidé ustupují od církvi – ale přesto žádají např. církevní svatbu či pohřeb. Občas se zdá, že mnozí někdy potřebují církev, kdyby se něco stalo – asi tak jako lékařskou pohotovost. Evropská společnost se dost liší v úpravách vztahů mezi státem a církvemi. EU předepisuje kdekou drobnost, ale vztahy státu a církve nikoli a každý stát si je vytváří sám, na základě své historické zkušenosti. V praxi je zde celé spektrum od státní církve, přes privilegovanou církev po oddělení církve a státu.
Další přednášky tohoto cyklu (s jinými přednášejícími) budou v Goethe institutu 9. a 31. května a vstup je volný.

Pavel Benda

Dětské centrum Srdíčko

Náboženská obec v Žebráku budovala od roku 2006 do roku 2009 a provozuje od roku 2010 Dětské centrum Srdíčko. 50 dětí je zapojeno do projektu „Ne dětem ulice“ ve kterém se děti od 6 do 10 let věnují volnočasovým aktivitám včetně výuky misijní katecheze.
Je to nezisková organizace, která je plně závislá na sponzorských darech. Dětské centrum je objekt, který má v současné době hodnotu 1 698 610 Kč a vnitřní vybavení hodnotu 197 510 tisíc.
V roce 2007 a 2009 proběhl na DC nezávislý audit. Rok 2010 a 2011 byly dokončovány stavební úpravy v hodnotě 376 070 Kč. Potřebovali jsme prověření hospodaření s finančními a materiálovými prostředky. Bohužel jsme už neměli peníze na auditora. Obrátili jsme se o pomoc na CRFV. Církevní revizní finanční výbor v zastoupení bratra tajemníka ÚR a předsedy CRFV bratra Karla Potočka a sestry Jaroslavy Otavové stanovil revizi na 14. 2. 2012. Revize byla velmi náročná pro odpovědné pracovníky, ale především pro revizní orgán samotný. Tato revize byla srovnatelná s průběhem předchozích auditů. Vedle důsledné prověrky hospodaření s finančními prostředky a jejich vedení podle účetních zákonů byla prověřena inventarizace majetku, darovací smlouvy a právní dokumentace včetně hospodářských smluv. Po takovéto, pro revizní orgán velmi náročné práci, byly výsledky revize potěšující pro hospodářské pracovníky DC. Drobné administrativní nedostatky jsme odstranili hned na místě. Odpovědně můžeme sdělit svým sponzorům a veřejnosti, že prostředky byly věnovány v souladu se zákonem a ve prospěch našich dětí. Poděkovat však musíme především členům revizní komise, sestře Otavové a bratru Potočkoví. Dětskému centru ušetřili nejméně 12 000 Kč a neméně důležité a cenné byly i rady vedoucí k usnadnění hospodářské práce. Revizní preciznost zástupců orgánu CRFV je pro nás zárukou, že je vše v pořádku a v neposlední řadě zavazující do dalšího období. Děkuje!

Milena Nová, vikariát Beroun

KRISTUS MÁ JEN...

Dokončení ze str. 1
máme vytrvale modlit. Při tom všem víme, že svět leží ve zlé. Je a bude nespravedlivý. Neznamená to, že se s tím máme smířit. Ježíš nás ujišťuje, že se Bůh brzy zastane svých vyvolených a zjedná jim právo. Teprve tváří v tvář Božímu soudu a věčnosti můžeme porozumět Boží spravedlnosti. Potom uvi-

díte rozdíl mezi spravedlivým a svévolným, mezi tím, kdo Bohu slouží, a tím, kdo mu sloužit nechce. (Mal 3,18)

Pavel Hradský

Záznam kázání, proneseného při příležitosti celopražského Světového dne modliteb 2. března v modlitebně ECM v Ječné ulici.

ZPRÁVY

Život z víry M. Havlůjové

Ve středu 21. března 2012 bude na ČT 2 v pořadu Michala Prokopa „Krásný ztráty“ vzpomínat na svůj život z víry předsedkyně rady starších v Rudné u Prahy, skvělá a obětavá žena, Miluška Havlůjová.

(red)

Práce v Husinci

Pro Památník Mistra Jana Husa v Husinci hledáme nového průvodce/průvodkyni.

* **Popis práce:** sezonní práce na 6 měsíců v roce - památník otevřen od května do října, průvodcovská činnost, práce na údržbě areálu

* **Nabízíme:** zajímavou a smysluplnou práci v atraktivním prostředí národní kulturní památky, spolupráci na ŽL

* **Požadujeme:** zájem o život a dílo M. J. Husa, znalosti historie, uživatelskou znalost práce na PC (MS Office), jazykové znalosti výhodou (AJ, NJ), ukončené středoškolské vzdělání, časovou flexibilitu, pečlivost, spolehlivost, perfektní společenské vystupování, komunikační schopnosti

* **Předpokládaný nástup:** 16. dubna 2012

Máte-li zájem o tuto pracovní nabídku, zašlete prosím průvodní dopis a strukturovaný životopis nejpozději do 20. 3. 2012 na e-mailovou adresu iep@email.cz.

(pč)

Teologická konference

Ve Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové se od 20. do 21. března (úterý a středa) koná konference duchovních a laiků naší církve na téma „Svět víry a religiozity v době postmoderny“, pod patronací bratra biskupa Štěpána Kláska.

Martin Chadima

Doteky – plochy poznání

Na 119. setkání v rámci cyklu Doteky – plochy poznání vás do Liberce zve zdejší náboženská obec. Setkání se uskuteční na faře, nám. Českých bratří 35/2, 30. března.

V 16.30 h je vernisáž "Krajky Jany Kaplanové", v 18 h talk show "Jsem

VZPOMÍNKA NA BRATRA JOSEFA KUPKU

Před 10 lety (15. března) zemřel bývalý pražský biskup JUDr. Josef Kupka.

Narodil se 1. 10. 1916 v Silůvce, vystudoval bohosloví a v letech 1935-1947 i právníkou fakultu UK. Kněžské svěcení přijal z rukou biskupa Františka Štůbora 15. srpna 1943 v Ostravě-Radvanicích. Církví sloužil v náboženských obcích Plzeň-východ, Rokycany, Plzeň-západ, Ústí n. L. a Praha-Žižkov.

Úřad pražského biskupa vykonával v letech 1962-82. Po jeho ukončení v roce 1982 nastoupil do úřadu ústřední rady jako přednosta personálního odboru, kde působil až do odchodu do důchodu v roce 1989.

Vzpomínají přátelé s rodinou

štvaneč metafor...“ - hostem je spisovatelka Věra Nosková. Scénář, režie a moderování Stanislav Kubín.

(sk)

Divadlo Mana

Zveme srdečně na představení, které pro děti připravilo divadlo Mana. V neděli 25. března od 17 h - „Zvířátka a loupežníci“. Klasická pohádka v provedení Loutkového divadla Aleše Bílka „Vysmáto“. Představení pro děti ve věku od 3 do 10 let

Ve středu 28. března od 8.30, 10.30 a 15 hodin „Příhody včelích medvídků od jara do zimy“. Pro veliký úspěch a na přání diváků uvádí brněnský divadelní soubor POD VĚŽÍ pokračování dramaturgie oblíbeného večerníkového seriálu. Návštěvníky čeká celá řada známých písniček i úplně nových melodií opět z dílny skladatele Petra Skoumala a textaře Zdeňka Svěráka. Školní představení. Po předchozí rezervaci možný též vstup pro veřejnost. Divadlo Mana, Moskevská 34/967. www.divadlomana.cz.

(red)

Pozvánka na seminář

Dovolují si pozvat všechny zájemce o liturgický zpěv na v pořadí již pátý seminář liturgického zpěvu, který se bude konat v pátek 23. března od 12.30 do 17 hodin v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze. Na semináři si budou moci zájemci vyzkoušet zpěv liturgie ve velkém kostele za doprovodu zkušebního varhaníka.

Účastnický poplatek - dobrovolný! Svou účast prosím potvrďte sms na tel.: 603 309 363. Do zprávy napište vaše jméno a příjmení. Děkuji.

Marek Vávra

Sudoměřické paradoxy

Přijďte ve čtvrtek 29. března v 18 h do Sboru dr. Karla Farského v Horních Počernicích (Náchodská 382) na přednášku o historických okolnostech bitvy u Sudoměře. Pozvání přijal historik Jindřich Kejř. Spojení: bus 221, 353, 303, 304, 344 z Čer. Mostu do stanice Votuzská. Vlevo, po vystoupení je sbor naší církve. Malé pohoštění zajištěno.

František Brynych

Konference UNIT

UNIT je ekumenická konference pro mladé lidi ze všech křesťanských církví a denominací. Hlavním cílem je povzbuzení mladých lidí k opravdovému vztahu s Bohem a budování přátelství mezi nimi napříč církvemi a denominacemi. Tématem je Čistota a posvěcení. K tomuto tématu budou směřované přednášky a semináře mnoha zajímavých hostů (například Mons. Františka Radkovského, Jerryho Lillarda, Jiřího Černého, Petra Petráška). Dále jsou připravované různé kreativní workshopy (taneční, divadelní improvizace, výroba šperků), večer chval, koncert a mnoho dalšího. UNIT se koná v Plzni 20. - 22. dubna. Více informací můžete najít na stránkách <http://unit.krestan.org>, kde je také umístěná přihláška.

(red)

„Návrat“

Církev československá husitská zastoupená vikářem ThMgr. Rastislavem Mišúrou a pomocným duchovním kpt. ThMgr. Milanem Grausem za spolupráce ERC ve Slovenské republice společně připravili projekt, který byl v těchto dnech realizován. Kapitán Graus jako duchovní pro vězeňskou službu připravil a zabezpečil nové sportovní nářadí pro volný čas mladistvých vězňů. Financování se účastnila ERC v SR, Církev československá husitská v SR a Ústav pro výkon trestu odnětí svobody pro mladistvé v Sučaněch. Dobré dílo se podařilo.

Diecézní rada Bratislava

Koncerty u sv. Mikuláše

* 23. 3. – 20 hodin
Mozart, Dvořák, Vivaldi, Händel
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat - barokní housle,
Y. Škvárová - mezzosoprán
* 24. 3. – 20 hodin
Mozart, Dvořák, Vivaldi, Händel
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat - barokní housle,
Y. Škvárová - mezzosoprán

Jana Krajčříková

ZEKUMENY

UKRAJINŠTÍ ŘECKOKATOLÍCI NA „PAMĚTI NÁRODA“

Řeckokatolická ukrajinská církev se připojila k webovému projektu „Paměť národa“, založenému v České republice. Tento internetový portál shromažďuje vzpomínky a svědectví pamětníků totalitních režimů. Kyjevský Institut pro studium církevních dějin mapuje podzemní činnost Řeckokatolické církve v letech 1946-1989. Řeckokatolická církev na Ukrajině byla na Stalinův příkaz násilně spojena s ruským pravoslávím, přesto však fungovala nadále a teprve po pádu komunistického režimu se mohla vrátit na veřejnost.

Res Claritatis

PŘEDNÍ SVĚTOVÝ GENETIK MÁ BÝT KANONIZOVÁN

Letos na jaře uzavře pařížská arcidiecéze diecézní fázi kanonizační kauzy dr. Jérôme Lejeuna. Dr. Lejeune (1926-1994) byl lékařem a výzkumníkem. Za svou práci v oboru genetiky získal roku 1962 Kennedyho cenu; v roce 1959 označil jako příčinu Downova syndromu trisomii chromosomu 21. Ošetřoval mnoho pacientů, kteří v důsledku Downova syndromu byli intelektuálně retardováni, a podporoval lidský život, stal se členem Akademie morálních a politických věd. Byl jmenován prvním prezidentem Papežské akademie pro život.

Res Claritatis

PRAVOSLAVNÍ SE PŘIPOJILI K PROTESTŮM PROTI OBAMOVÍ

Skupina pravoslavných biskupů v USA se připojila k římskokatolickým biskupům ve veřejném protestu proti novému návrhu Obamovy administrativy, jenž požaduje hrazení antikoncepce ze zdravotního pojištění. Shromáždění pravoslavných biskupů v Severní Americe vydalo prohlášení vyzývající státní administrativu, „aby zrušila toto nespravedlivé rozhodnutí a respektovala náboženskou svobodu zaručenou všem Američanům prvním dodatkem ústavy“.

Res Claritatis

NIGÉRIE – ÚTOČIŠTĚ PRO AFRICKÉ DĚTI OBVINĚNÉ Z ČARODĚJNICTVÍ

Nigerijská nevládní organizace Child's Right and Rehabilitation Network (CRARN) se ujala více než 160 dětí označených za „čaroděje“. Desítky dětí v národě, kde jsou stále do značné míry rozšířeny pověry, kvůli takovému nařčení trpí zneužíváním, jsou opuštěné či dokonce zabíjené svými rodinami. Mnoho lidí věří, že tyto děti jsou posedlé demony a že je žádný exorcismus nemůže osvobodit od zla. Protože jsou takto stigmatizovány, stávají se tyto nevinné oběti předmětem fyzického a verbálního týrání. Jejich rodiny je opouštějí, po obvinění z čarodějnictví jsou jim vráženy hřeby do lebky. Zástupci místních křesťanských církví společně s některými nigerijskými animisty vedou kampaň proti tomuto jevu. Pohanští náboženští představitelé však říkají, že dítě-čaroděj přináší své rodině zkázu, nemoci a smrt a zároveň má schopnost sesílat prokletí. A jakmile je jednou posedlé, může nakazit i ostatní.

Fides

MEZI SVATÝMI V NIZOZEMSKÉ KATEDRÁLE JE ANDĚL S MOBILEM

Vysoko na katedrále dominující nizozemskému městečku 's-Hertogenbosch vystupuje z řady kamenných soch místních šlechticů, křížáků a svatých usmívající se anděl. Má sklopená víčka, na sobě džínsy, přes rameno tašku na laptop a na uchu mobilní telefon. Má reálné číslo 0626347470, na které denně volá 30 lidí, informuje list The International Herald Tribune. Krátce potom, co byla socha odhalena, se jedni místní manželé a rodiče dvou dětí postarali o zveřejnění andělova čísla. Navštívení s andělovou fotografií a číslem se objevily v hospodách, restauracích i hotelech. Ujalo se tak úspěšně, že mu manželé otevřeli twitterový účet @ut_engelke. Stará se o něj manžel a komunikuje s ním už na 2700 lidí. "Telefon zvoní neustále," přiznává žena. To, co začalo jako vtip, přerostlo v horkou linku, kterou vytáčeji občané každého věku.

podle ČTK

HRŮZY NA KONCI VÁLKY

V letošním 6. čísle týdeníku Christ in der Gegenwart referuje Rupert Neudeck o knize Helgy Hirschové Jít nebo zůstat s podtitulem Židé ve Slezsku a Pomoranech 1945-1957 vydané Wallstein Verlag Göttingen 2011. Autorka vypráví o Židech, kteří hledali útočiště před nacismem v Sovětském svazu a po kapitulaci Třetí říše se vrátili zpět domů do Slezska a Pomorán. Navrátilci byli oťřeseni zprávami o ztrátě svých příbuzných a také jednáním části polského obyvatelstva. Jedna z navrátilců se žen vypráví, že nosila halenky s dlouhými rukávy, aby zakryly číslo na ruce, vytetované v koncentračním táboře v Osvětimi. Bylo totiž slyšet i poznámky jako: „Podívejte, židovka. Tolik jich zabili a tolik jich tu ještě je.“ Jiná žena vzpomíná, že byla v Brestu Litevském uvítána kameny a voláním: „Pryč se Židy.“ Další žena a její bratr dostali hned na hranici od mladého Poláka s poznámkou: „To je za to, že jste Židi.“ V únoru 1946 přešlo sto partyzánů východopolské město Parczew, aby „Židy vyřídili“. Při tom zahynuli kromě jednoho Poláka tři Židé. Mnoho Židů se vystěhovalo do Izraele, ale spousta se jich v r. 1956 chtěla vrátit. Nebylo jim to však polskými úřady dovoleno.

Zdeněk Svoboda

Roční předplatné na rok 2012 činí 416 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100

PRO DĚTI A MLÁDEŽ**Rozmluva s Nikodémem**

V následující větě, kterou Ježíš řekl Nikodémovi, jednomu z farizeů, chybí dvojice písmen. Najdete je v nápovědě dole, dvojice jsou v ní ovšem přeházené.

B.. n..os..l ..é.. ..na na s..t,
..y ..ět ..ud.., a.. a.. s..ze n.. ..l sv.. s..s..

Nápověda:

en la so kr ep ůh Sy pa ab il by ěj ět ho
vě by le sv sv

(Řešení z minulého čísla: C, E.)

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčříková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@cesh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9